„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli.

Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł., na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej inseraty 30 cent.

Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.

Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Nr. 199. **Wtorek 31. Sierpnia 1869** **Rok wydania 59.**

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 31. sierpnia. Na wczorajszem (ostatniem) posiedzeniu delegacyi Rady państwa hr. Beust oznajmił, że Cesarz sankcyonował zgodne uchwały delegacyi i wyraził w imieniu Cesarza podziękowanie za gotowość zaspokojenia potrzeb monarchii. Kanclerz rzekł w końcu, że rezultaty tej sesyi delegacyi są objawem który pewnie i zagranica nie będzie niepostrzeżonym, i przyczyni się do zabezpieczenia pokoju przez wszystkich pożądanego.

Delegacya węgierska zamknięta w podobny sposób.

Część urzędowa.

W skutek przedstawienia konsystorza obrz. gr. kat. w Przemyślu, nadała Rada szkolna krajowa posadę rzeczywistego nauczyciela przy szkole ludowej w Potyliczu, Tomaszowi Bazylewiczowi, dotychczasowemu zastępcy nauczyciela.

Z Rady szkolnej krajowej.

Lwów, dnia [illegible] sierpnia 1869.

Jego ces. i król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z 15. sierpnia b. r. najmiłościwiej zatwierdzić wybór pana Leona Boznańskiego dotychczasowego zastępcy prezesa na prezesa, a W. księdza kanonika i proboszcza Ferdynanda Celarskiego z Pilzna na zastępcę prezesa rady powiatowej pilzneńskiej.

Z prezydyum c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 28. sierpnia 1869.

Część nieurzędowa.

Najjaśniejszy Pan powrócił d. 28. b. m. o godz. 6. po południu z Brucku nad Litawą do Wiednia.

Dnia 28. b. m. odbyło się 13. posiedzenie delegacyi Rady państwa pod prezydencyą wiceprezydenta Hopfen. Na ławie ministeryalnej zasiadali Ich Excel. kanclerz państwa hr. Beust, minister wojny dla całego państwa br. Kuhn i wspólny minister finansów Becke. Jako reprezentanci rządowi byli obecni radca sekcyi Früh i major Artmann.

Prezydyum węgierskiej delegacyi przesłało nuncyum zawierające uchwały węgierskiej delegacyi względem dodatkowego kredytu żądanego przez ministerstwo wojny dla całego państwa, względem indemnizacyi żądanej przez toż ministerstwo za przekroczenie budżetu z r. 1868 i względem budżetu zwyczajnych wydatków dla armii lądowej na r. 1870.

Po zdaniu sprawy komisyi petycyjnej, referował Dr. Banhans uchwały węgierskiej delegacyi względem indemnizacyi za r. 1868 i względem dodatkowego kredytu za r. 1869. Sprawozdawca oświadcza, że węgierska delegacya zgadza się in merito z uchwałami delegacyi rady państwa i uchwaliła tylko jeszcze następującą rezolucyę: „Wydanie potrzebnych rozporządzeń do pokrycia dodatkowego kredytu za r. 1869, jest zadaniem obu ciał ustawodawczych, aby jednak obaj ministrowie finansów mogli porobić odnośne wnioski bez podwyższenia ciężaru opodatkowania, wzywa się ministra wojny, żeby się z oboma ministrami finansów porozumiał, które sumy kasy wojennej bez szkody w potrzebach armii mogłyby być wypłacone. Rezolucyę tę przyjęto bez debaty.

Budżet wydatków zwyczajnych dla armii lądowej przyjęto wnioski komisyi, zgadzając się przy niektórych punktach na uchwały węgierskiej delegacyi, przy innych zaś zatrzymując pierwotną uchwałę delegacyi rady państwa.

Potem wniósł Pipitz jako referent komisyi budżetowej następującą rezolucyę: „Wspólne ministerstwo wzywa się, żeby przy najbliższej sposobności zwróciło uwagę ministerstw obu połów państwa na ważność i nagłość zaradzenia dotychczasowej chwiejności waluty przez prawne środki, w celu zapobieżenia powrotowi takiej chwiejności.“ Rezolucyę tę przyjęto bez debaty.

Prezydent odczytał w końcu pismo prezydyum węgierskiej delegacyi, w którem taż delegacya oświadcza, że obstaje przy swojej uchwale względem podatku dochodowego austryackiego Lloyda w sumie 82.000 złr.

Tegoż dnia odbyło się 12. posiedzenie delegacyi węgierskiej. Przedmiotem obrad był budżet wydatków nadzwyczajnych dla wojska. Jeneralnej debaty nie było.

Przy tytule 1. (podwyższone wydatki na wozy) wykreślono całą żądaną sumę, podczas kiedy delegacya rady państwa przyjęła 56.000 złr.

Przy tytule drugim (statki pancerne na Dunaju) uchwalono sumę 400.000 złr., podczas kiedy delegacya rady państwa całą tę pozycyę wykreśliła.

Tytuły 3. i 4. przyjęto zgodnie z uchwałami delegacyi rady państwa. Przy tytule 5. (budowy forteczne) porobiono w niektórych pozycyach zmiany, podobnie jak w tytule 6., 7. i 8.

Następnie odczytano nuncyum delegacyi rady państwa względem uchwały co do pogodzenia dotychczasowych uchwał w obec delegacyi. Wszystkie różnice zostały usunięte i we wszystkich trzech budżetach (spraw zewnętrznych, finansów i marynarki) pozostała do usunięcia tylko jedna różnica, a mianowicie względem podatku dochodowego austryackiego Lloyda.

Następnie odczytano nuncyum do delegacyi rady państwa o budżecie wydatków zwyczajnych dla wojska. Komisya 7 członków podała zarazem wnioski w celu ułatwienia zbliżenia pomiędzy uchwałami obu delegacyi. Wnioski komisyi przyjęto i tym sposobem pierwotną uchwałę delegacyi węgierskiej przy wszystkich tytułach o 95.000 złr., pozostawiając przy tytule 3. odkreślenie 50.000 złr. in suspenso.

„Dziennik Poznański“ zawiera następującą korespondencyę z Berlina dnia 27. b. m.: Materyał do konfliktu pomiędzy rządem a reprezentacyą narodową w sejmie pruskim i sejmie Rzeszy północnoniemieckiej coraz się bardziej gromadzi. W ostatniej kadencyi sejmu Rzeszy północno-niemieckiej nakazane przez królewskie rozporządzenie uwolnienie wojskowych od podatków komunalnych w tych krajach, gdzie takowe jeszcze nie istniało, było tematem obszernych rozpraw; a ponieważ do zgody pomiędzy sejmem Rzeszy a rządem związkowym pod tym względem nie przyszło, przeto nad kwestyą tą w przyszłej kadencyi na nowo obradować będzie trzeba, gdyż petycye gmin przeciwko owemu zwolnieniu od podatków zapewne powtórnie wniesione zostaną do sejmu. Rząd związkowy przy uwolnieniu cywilnych urzędników związkowych od podatków komunalnych nie tylko się powołał na prawo, przysługujące prezydyum związkowemu, wprowadzenia całego pruskiego prawodawstwa wojskowego do państw związkowych, które i stosunki podatkowe wojskowych miało uregulować, lecz nadto obrał drogę prawodawczą, a przeto pokazał sam, że uwolnienie cywilnych urzędników Związku od podatków komunalnych nie może nastąpić w drodze rozporządzenia. Odnośny projekt, tyczący się uregulowania niektórych stosunków urzędników związkowych, nie przyszedł, jak wiadomo, do skutku ponieważ sejm Rzeszy obstawał przytem, że nie nowy przywilej ma być wprowadzony, lecz że przeciwnie odnośny przywilej urzędników rządowych w Prusach jak najrychlej powinien być usunięty. Z tej samej przyczyny pruska izba poselska odrzuciła projekt do prawa, który w Nowej Pomeranii miał uregulować stosunki urzędników do gmin. Dla pojedyńczych urzędników nie miała ztąd urość żadna szkoda; jeżeli pensye urzędników są tak nizkie, że nie podobna z nich opłacać jeszcze podatków komunalnych, to niech państwo pensye te zwiększy; lecz niesłusznem jest, ażeby państwo zmuszało gminy, izby te urzędników rządowych wspierały przez ponoszenie za nich ciężarów komunalnych. Mniemaćby należało, że jeżeli już usiłowano kwestyą tę prawnie uregulować, natenczas status quo trzeba było utrzymać aż do ustanowienia prawa. Minister spraw wewnętrznych rozporządził obecnie, że gminom nie przysługuje prawo pociągania urzędników związkowych (chodzi tu głównie o urzędników pocztowych i telegraficznych) do opodatkowania; podług tej wskazówki władze administracyjne, jeżeli zażalenia w pojedyńczych przypadkach do nich dojdą, rozstrzygać będą. Natomiast droga prawna jest zamknięta dla gmin. Rzeczą zatem pruskiej izby poselskiej będzie ująć się za gminami. Lecz kwestya ta przedstawia nie tylko interes finansowy dla gmin, ale nadto interes państwowo-prawniczy, ponieważ wykazuje, jak daleko w Prusach atrybucye administracyi sięgają.

Jeżeli wskazówkom podanym przez półurzędową prasę wiarę dać można, to minister spraw wewnętrznych postanowił prace przygotowawcze do projektu do prawa dotyczącego nowej ordynacyi powiatowej, ukończyć przed rozpoczęciem sejmu, ażeby takowe następnie sejmowi przedłożyć; na przyjęcie projektu liczą w kołach rządowych na pewno. Jak wiadomo, nad podstawami do nowego prawodawstwa gminnego, postawionego przez ministerstwo państwa, obradowali mężowie zaufania powołani przez ministra w upłynionej wiośnie z izby poselskiej i z izby panów; rezultat ich obrad spisywano w protokołach i te przedkładano znowu znawcom do zaopiniowania. Za szczególnie obfite w rezultaty oznaczone są są rokowania, jakie minister i jego komisarze — jako takich wymieniają nowego podsekretarza stanu Bittera, radzców tajnych Kluetzowa, Ribecka i Persiusza i senatora Boettichera — zawiązali z pozasłużbowym landratem doktorem Friedenthalem. Obecnie zatrudnieni są komisarze opracowaniem projektu, który następnie w ministerstwie stanu ostatecznie zredagowany zostanie, a po aprobacyi królewskiej przedłożony sejmowi. Dziwnem jest żądanie, ażeby członkowie sejmu w tej tak ważnej sprawie się zdecydowali, kiedy przedtem nawet pomiędzy interesentami nie przyszło do żadnego porozumienia. Pod takiemi okolicznościami mało jest gwarancyi gruntownego i wszechstronnego przygotowania tak ważnej kwestyi. Tajemniczy sposób, w jaki dotąd rokowania nad projektem w mowie będącym prowadzono, nie przemawia bynajmniej za jego trafnością. Dobra sprawa nie unika światła, lecz przeciwnie szuka go i chętnie blask jego znosi, wiedząc, że na tem zyska, jeżeli z wszystkich stron będzie rozbierana. Minister sprawiedliwości widocznie się temi powodami kierował, ogłaszając drukiem projekty do jego wydziału należące i w ten sposób prowokując krytykę jurystów. O ile bardziej potrzebnąby była podobna krytyka w komunalnych kwestych organizacyjnych, o których wszyscy wykształceni ludzie, cały naród pragnie sąd swój wydać. Jedynie przez taką powszechną wymianę myśli może wiele rozprawę być skróconych i pozyskany materyał do rozstrzygnięcia tak ważnych kwestyi.

Z półurzędowego doniesienia, że zabezpieczone jest porozumienie wszystkich niemieckich rządów na północy i południu, iż w razie gdyby uchwały soboru naruszać miały spokój pomiędzy świecką a duchowną władzą, odpór będzie wspólny i zgodny co do zasad, pokazuje się, że pod względem zarządczych środków, jak to było zamiarem księcia Hohenlohe, się nie porozumiano. Soborowi pozostawione zatem będzie wolne pole działania i tylko w razie uchwał, któreby się sprzeciwiały urządzeniom państwa, rządy niemieckie wystąpią przeciwko tymże.

„Journal offic“ zawiera następującą korespondencyę z Lyonu z dnia 15. b. m. Cesarzowa i cesarzewicz zwiedzali dziś zrana szpital dla rekonwalescentów, gdzie powitano ich serdecznie i ze wzruszeniem. Gdy około godziny 2 cesarzowa ze synem udała się do Croix Rousse, aby być obecną przy poświęceniu bulwaru zwanego cesarskim, który z rozkazu Cesarza zrobiono na gruncie dawnej twierdzy, robotnicy wyprawili na powitanie dostojnych gości prawdziwą owacyę. Cesarzowa udała się ztąd na wystawę kupiecką towarów jedwabnych i koronek. Zebrał się tam cały wyższy świat kupiecki i nadto było obecnych około tysiąc pań. I tutaj witano Cesarzowę i następcę tronu pełnemi serdeczności objawami. O godz. 5. Cesarzowa pojechała na plac ćwiczeń wojskowych, dokąd Cesarzewicz wyprzedził ją konno. Ludność utworzyła szpaler długości 5 kilometrów i witała dostojnych gości żywemi okrzykami. Przegląd skończył się o godz. wpoł do 7, poczem nastąpiła uczta w ratuszu.

Paryski „Journal officiel“ zamieszcza następujące oświadczenie zapewnie w odpowiedzi na doniesienie dziennika „Réveil“, że Ledru-Rollin przygotowuje się do powrotu do Francyi: „W niektórych dziennikach rozbierano kwestyę, czy wydana dekretem cesarskim z dn. 14. b. m. amnestya rozciąga się także na tych, którzy za należenie do spisku, mającego na celu zamach na życie cesarskie zostali skondemnowani. To samo pytanie zadawano sobie w r. 1859 i rozstrzygnięto je w sposób zaprzeczający. Żądano wówczas uwolnienie kilku skondemnowanych. Kilku z nich otrzymało osobiste ułaskawienie, ale amnestyi do nich nie zastosowano, a to dlatego, ponieważ czynności, które zmierzają do zamordowania czyto cesarza czy innej jakiej politycznej osobistości nigdy nie stawiano na równi z czynnościami wyłącznie politycznemi.

Sprzeczne doniesienia włoskich dzienników o ukończeniu finansowej operacyi względem dóbr kościelnych spowodowują „Opinione“ do następującego oświadczenia: „Kilka dzienników donosi, że minister finansów zawarł ugodę z kilku krajowemi i zagranicznemi domami bankowemi względem obligacyi dóbr kościelnych. Art. 17 ustawy z d. 15. sierpnia 1867 upoważnia rząd do wydania w czasie, który mu się wyda najstosowniejszym i pod warunkami, które uzną za najodpowiedniejsze, tyle 5proc. obligacyi, ile potrzeba, aby osiągnąć gotówkę 400 milionów lirów. Są to emitowane przez ministerstwo Rattazziego obligacye. Z nich do końca lipca b. r. sprzedano tylko za 97 milionów gotówki. 100 milionów lirów zaliczył bank za złożeniem tychże obligacyi. Za 200 milionów lirów obligacyi jest jeszcze do nabycia, a w razie gdyby 100 milionów zaliczonych przez bank należało spłacić, trzebaby uzyskać 300 milionów lirów przez jakąś operacyę finansową. O ile nam wiadomo, nie zostały jeszcze układy ukończone i upewniają, że podróż p. Balduino do Wiednia zostaje w związku z tą sprawą.

„Opinione“ zestawiając rozpowszechnioną przed kilkoma dniami na giełdzie florenckiej pogłoskę o podróży Garibaldego na kontynent włoski, z pogłoską krążącą na giełdzie paryskiej o pogorszeniu stanu zdrowia cesarza, i robi uwagę, że tę drugą wieść francuskie dzienniki już zbiły. Co do pierwszej części zwraca „Opinione“ uwagę na to, że dzienniki, które w tym względzie mogłyby być dobrze poinformowane, jak „Dovere“ i „Movimento“, prostowały ją pośrednio, nie podając tego za rzecz pewną, lecz pisząc tylko, że Garibaldi ma zamiar odwiedzić swojego zięcia Enrio, który w Genui z powodów politycznych jest aresztowany.

Regent Serrano powrócił w dniu 22. b. m. z La Granja do Madrytu; przyjmował on żonę naczelnika karlistowskich powstańców Polo, która prosiła o ułaskawienie swego męża; regent wyrażał się przychylnie, pomimo że stanowczego przyrzeczenia nie dał. Prócz jego żony wstawiał się za Polo korpus ochotników wolności, który go zabrał do niewoli. Rozstrzelanym pewnie nie będzie, tak bowiem Serrano jak i Prim nieraz już znajdowali się w podobnem położeniu, jak obecnie Polo, o czem zapewne nie zapomnieli. Schwytany jenerał karlistowski Don Juan de Dios de Polo jest wzrostu wysokiego, liczy 67 lat wieku, silnej konstytucyi ciała. Przy nim i jego sekretarzu znaleziono 10.000 realów w złocie, papiery, listy, urzędowe biuletyny prowincyi Ciudad-Real itd. Zresztą i inni dowódzcy oddziałów, którzy się pokryli, wnieśli o ułaskawienie. Gazeta urzędowa donosi, że wiadomość o pojawieniu się na nowo bandy Sabariegosa w Mancha nie potwierdza się; tenże dziennik uważa wiadomość z nadgranicy francuskiej za bardzo zadawalniające. Zwolenników Don Carlosa, którzy się w znacznej liczbie pojawili w Biriatu, Martingo, Behovia i innych miejscach ścigała żandarmerya francuska i wypędziła z obwodów nadgranicznych. Wielu z nich, jak powszechnie twierdzą, bezbronnych, powróciło do Hiszpanii, udając się potajemnie do miejsc dawniejszego swego pobytu. O Don Carlosie samym w Madrycie nic pewnego nie wiedzą. Podczas kiedy jedni twierdzą, a pomiędzy temi i dziennik „Epoca“, że pretendent do korony hiszpańskiej opuścił Bayonne i powrócił ze sztabem swym do Paryża, inni temu przeczą, a nawet są tacy, którzy utrzymują, że Don Carlos znajduje się w Hiszpanii i że, jeżeli dotąd na widownię nie wystąpił, to jedynie dla tego, że wszystkie oddziały karlistowskie są tak małe, iż mu nie wypada stanąć na czele któregokolwiek z nich. Tyle jednakże jest pewnem, że policya francuska schwyciła jego najznakomitszych zwolenników tak w Bayonne jak i w Perpignan i odesłała w głąb Francyi. Ramo Tristany'ego z 10 oficerami odprowadzono do Besançon.

„Gaulois“ pisze: „Depesze, które otrzymujemy z Madrytu, donoszą, że marszałek Prim dn. 25go b. m. o 2. godzinie po południu opuścił Madryt. Marszałek zabawi kilka dni w Saint Sebastian i uda się ztamtąd wprost do Paryża, dokąd dn. 28. przybędzie. Minister hiszpański zabawi tylko krótki czas w stolicy Francyi, aby jak najprędzej rozpocząć kuracyę w Vichy. Ta podróż jest najlepszym dowodem, że rozruchy karlistowskie zostały przytłumione. Rząd hiszpański, który rozwinął taką energię, kiedy chodziło o stłumienie powstania, okaże się zapewnie po odniesionem tak łatwo zwycięstwie wspaniałomyślnym i ułaskawi wszystkich skondemnowanych.“

Korespondent paryski do „Times“ zbija stanowczo doniesienie, jakoby jenerał Siekles robił rządowi hiszpańskiemu jakieś oświadczenie co do sprzedaży wyspy Kuby. Pośrednictwo pomiędzy powstańcami a krajem macierzystym miałoby za sobą więcej prawdopodobieństwa, a zawarta ugoda otrzymałaby gwarancyę unii. Łatwo sobie wytłómaczyć dlaczego Ameryka niechciałaby zaraz Kuby przyłączać i wolałaby tę wyspę tymczasowo widzieć w stanie przechodowym zupełnej niezawisłości. Równocześnie z zawisłością od unii proponowano, żeby proklamować neautralność nowego państwa i zabezpieczyć ją grarancyą Stanów Zjednoczonych, Francyi i Anglii. Co do tej ostatniej propozycyi zdaje się rzeczą wątpliwą, czy unia do takiej ugody zechce przyłożyć rękę, jak również należy wątpić, czyby Anglia i Francya zachciały się zająć energicznie tą sprawą.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Gwałt publiczny. W czerwcu 1868 udał się urzędnik sądu powiatowego w Gródku z woźnym i 4 żandarmami do Dobrostanów w celu ściągnięcia w drodze egzekucyi kar pieniężnych, nałożonych na niektórych włościan za paszenie bydła w lasach dworskich. Gdy ani naczelnika gromady, ani przysiężnych nie zastano w domu, i nikt z ludzi koło karczmy stojących nie chciał wskazać pomieszkania tych włościan, którzy mieli kary płacić, — przystąpił urzędnik do grabienia, i zagrabiono u Fedka Derewieckiego kożuch, siekiery i poduszkę, u Zabłockiego kilka sztuk odzieży, i u jakiegoś niewiadomego włościana pierzynę. Zaraz przy rozpoczęciu grabieży schodzili się włościanie i kobiety, i gromadząc się tłumnie koło komisyi, żądali zwrócenia zagrabionych rzeczy, przyczem Fedko Kulczycki wiódł rej. Pomimo upomnień nie chcieli zgromadzeni się rozejść, lecz ciągle towarzyszyli komisyi, i łżyli ją słowami: „Złodzieje, rabusie“. Gdy komisya udała się do innej części wsi, wzmagał się coraz bardziej krzyk otaczającej ją ludności, i słyszano słowa: cały urząd ze wszystkiemi urzędnikami są rabusie, złodzieje, którzy zaprzedali się panom i Polakom.“ Gdy urzędnik kazał jednego z krzykaczów zatrzymać, wydarł go lud z rąk żandarmów, i przybiegło jeszcze z innych stron mnóstwo włościan i kobiet w kije uzbrojonych, ci zaś, którzy już pierwej komisyę otaczali, poczęli wyciągać koły z płotów, nawet jeden włościanin i jedna z kobiet zamierzyli bić urzędnika po głowie, lecz żandarm odwrócił zamach. Potem jedna kobieta porwała płaszcz urzędnika z wozu, inne zaś kobiety z groźnemi giestami wywijając kijami, złapały konie za cugle i krzyczały, że nie puszczą pierwej koni i nie oddadzą płaszcza urzędnikowi, aż on zwróci rzeczy zagrabione. Tym sposobem był urzędnik zmuszonym oddać zastawy, i przed tłumem, liczącym około 300 włościan i kobiet, oddalić się z Dobrostanów śród nieustających obelg gromady. — Ze znacznej liczby ludzi wykryło śledztwo tylko ośmiu, bo komisya mało znała ludzi w Dobrostanach.

Do tych należą: Fedko Kulczycki były wójt, 53 l., ojciec 2 dz., już za szkodę polną karany, który po przemówieniu urzędnika wystąpił i mówił: „że jak ich ojcowie i praojcowie, tak też i oni dalej paść będą, że w tym względzie wysłali deputacyę do Cesarza i że do powrotu tejże należy wstrzymać się z grabieżą“, przyczem wyzywał komisyę, by opuściła Dobrostany;

Szczepan Petryszak, 30 l., ojciec 3 dz., już karany za szkodę lasową, który za obelgę komisyi był przez żandarmów przytrzymany lecz przez tłum wydarty i krzyczał: „byjte po hołowi“;

Hryńko Petryszak, 29 l., ojciec 2 dz., już za szkodę lasową karany, który także namawiał gromadę i Szczepana Petryszaka, wyrwał się z rąk żandarmów.

Seńko Karapata, 38 l., już za obrazę czci karany, który chciał urzędnika uderzyć kołem z płotu. Fedko Karapata, urlopnik, 29 l, ojciec 1 dz., który krzyczał za uchodzącą komisyą: „Dla czoho wtikajut, a na nas ne strilajut, ot ne mały rozkazu z wyższe, tylko książę (Poniński) ich prekupył.“ Anna Burnycha, 34 l., matka 3 dz., która się podżeganiem odznaczała.

Iwan Hryńków także Hnida zwany, 27 l., ojciec 1 dz., już 2 razy karany za szkodę lasową.

Wasyl Kulczycki, 26 l., który chciał uderzyć urzędnika kołem, czego się jednak wypiera. Wszyscy stawali dn. 27go b. m. przed sądem (prezyd. radca sądowy p. Czajkowski, oskarz. zastępca prokur. p. Zubrzycki, obrońca adw. Dr. Holcer). Sąd skazał Fedka Kulczyckiego na 6 tygodni więzienia z 2razowym postem w tygodniu (wniosek 8 miesięcy) Szczepana i Hryńka Petryszaka, Seńka i Fedka Karapatę na 1 miesiąc ciężkiego więzienia z 2 razowym postem w tygodniu (wniosek 6 mies.), Annę Barnychę na 3 tygodni z 2razowym postem (wniosek 4 mies.), Hryńkowa zaś i Wasyla Kulczyckiego nieuznał winnymi. Wszyscy przyjęli wyrok.

(W tutejszym szpitalu powszechnym) pozostało chorych z końcem miesiąca czerwca b. r. 632, do tych przybyło w lipcu 424, leczono zatem w tym miesiącu 1056. Z tych wyzdrowiało 379, umarło 46, wydalono niewyleczonych 47, ubyło razem 472. Pozostało z końcem miesiąca lipca 584, a mianowicie na oddziale chorób wewnętrznych 65, zewnętrznych 64, kobiecych 6, skórnych przedłużnych 11, kiłowych 99, ocznych 51, obłąkanych 261, położnic 27. Najniższy stan wynosił dnia 31. lipca 581, średni 12. lipca 615, zaś najwyższy dnia 7 lipca 6[illegible] chorych. Stosunek wyzdrowienia wynosił 3[illegible].22 %, zaś śmiertelności 4.27 %.

— Otrzymujemy do umieszczenia następujące ogłoszenie:

„Z powodu mającej się wykonać restauracyi gmachu gimnazyalnego, rok szkolny 1869-70 w c. k. gimnazyum w Tarnopolu rozpocznie się dnia 12. września b. r.

Od dyrekcyi c. k. gimnazyum.

W Tarnopolu, dnia 29. sierpnia 1869.

Leon Sielecki,
dyrektor.

(Dochody z czynszów w Wiedniu.) Buchhalterya miasta Wiednia mając rozdzielić jakiś wydatek na właścicieli domów obliczyła dochody czynszowe wszystkich domów w Wiedniu dla osiągnięcia zamierzonego celu. Chociaż po przedmieściach są także gmachy niezmiernej wielkości, to jednak w mieście wewnętrznem dochody z czynszów są zawsze największe. Mianowicie jest 139 domów, z których każdy ma dochodu przeszło 6000 złr. rocznie, 109 po 8000 złr., 101 przeszło po 12.000 złr., 102 po 15.000 złr., 18 przeszło po 30.000 złr., 16 po 40.000 złr. rocznie. Pierwsze miejsce zajmuje tutaj kamienica zwana „szpital miejski“ mająca z czynszów 184.618 złr. rocznego dochodu. Po niej następują: „Schottenhof“ przeszło 80.000. „Trattnerhoff“ 76.600 złr. „Zwettelhof“ własność kapituły i dom w ulicy Habsburgów należący do kolegium Barnabitów, tudzież „Bellegardehof“ mające z czynszów niespełna po 50.000 złr. rocznego dochodu.

(Londyńska wystawa powszechna w roku 1871.) Podany przed kilku miesiącami w najogólniejszych zarysach plan przyszłej wystawy powsz. w Londynie został obecnie wykończonym. Za pośrednictwem jeneralnego konzulatu otrzymaliśmy obwieszczenie wydane przez umyślnie na ten cel złożoną królewską komisyę, która ogłasza, że pierwsza z rzędu „corocznych międzynarodowych wystaw doborowych dzieł sztuki pięknej i przemysłu“ zostanie otwartą w Londynie, Louth Kensington d. 1. maja 1871, a zamkniętą wieczorem w niedzielę 30. września 1871 r. Wystawa ta urządzoną będzie w zabudowaniach umyślnie dla niej wybudowanych. Komisya przyjmować będzie dzieła wszystkich narodów, ale tylko takie, które wykazać się potrafią poświadczeniem kompetentnych sędziów, że istotnie dla pewnego stopnia doskonałości zasługują na przyjęcie. Pierwsza z tych wystaw dzieli się na następujące klasy, z których każda będzie miała osobnego sprawozdawcę i osobny komitet: I. Sztuki piękne: 1) malarstwo; 2) rzeźbiarstwo bez żadnego ograniczenia co do materyału, a więc rzeźby wykonane na marmurze, drzewie, kamieniu, metalach, kości [illegible]niowej i t. p.; 3) miedzioryty, litografie, fotografie; 4) architektoniczne rysunki i modele; 5) hafty, koronki i t. p.; [illegible] rysunki [illegible] ozdób; 7) kopie starych obrazów, odlewy gipsowe i elektrotypy. II. Wynalazki i odkrycia wszelkiego rodzaju z każdej dziedziny nauk i umiejętności. III. Wyroby rękodzielnicze: 1) wyroby garncarskie, porcelanowe, kamienne wraz z odpowiednemi maszynami i określeniem sposobu ich wyrabiania; 2) wyroby wełniane a oraz ich pierwiastek wraz z maszynami służącemi do tych wyrobów; 3) wyroby służące do polepszenia umysłowego i fizycznego wykształcenia, a to: a) zabudowania szkolne, wewnętrzne urządzenie i meble; b) książki, mapy i globusy; c) narzędzia służące do fizycznego rozwoju a oraz i zabawki; d) próby i skreślenia metody nauczania sztuk pięknych, nauk przyrodniczych i historyi naturalnej. IV. Ogrodownictwo. Międzynarodowa wystawa nowych i rzadkich roślin, owoców, jarzyn, kwiatów, nasion, ma być urządzoną i połączoną z powyższemi wystawami przez Stowarzyszenie dla

podniesienia ogrodownictwa (Royal Horticultural Society). W II. i III. klasie mogą przemysłowcy próby każdego swego wyrobu pomieścić.

Wszystkie przedmioty dzieli tedy komisya na powyższe klasy, co usuwa dotychczasowy sposób postępowania przy dawniejszych wystawach t. j. podział podług narodowości.

Trzecią część całego zabudowania tej wystawy przeznaczono osobno na przedmioty przesłane z obcych państw, zaopatrzone w certyfikaty ich rządów. Dwie inne trzecie części przeznaczono na przedmioty nadesłane z Wielkiej Brytanii i Irlandyi a oraz na te z obcych krajów przysłane, które poddadzą się orzeczeniu sędziów ustanowionych dla ocenienia przedmiotów angielskich. Stosowną wystawę i ugrupowanie przedmiotów w szklannych gablotach przedsięweźmie sama komisya bez żądania za to jakiejkolwiek zapłaty. Jedynie właścicielom maszyn dozwala się zająć wystawą swych wyrobów przez własnych ajentów. Dla czuwania nad wszystkiemi przedmiotami wystawy powinni ich właściciele wysłać własnych ajentów, gdyż komisya pod tym względem nie bierze na siebie żadnej odpowiedzialności, chociaż jednak mimo to czuwać będzie zresztą nad porządkiem i całością wszystkich przedmiotów wystawy. Każdy przedmiot może mieć w napisie wyrażoną cenę. Na każdym jednak musi być kartka z wyrażeniem powodu, dla którego na wystawę przysłanym został i to w miejscu widocznem. Zaraz po otwarciu wystawy muszą być zaczęte a z końcem pierwszego miesiąca ukończone sprawozdania. Każdy kraj ma wysłać własnego sprawozdawcę, którýby się zająć mógł opisem przedmiotów tegoż kraju w każdej klasie wystawionych. Nagrody nikt nie dostaje tylko potwierdzenie, że przedmiot ten istotnie do wystawy przypuszczono. Katalog ułoży komisya w angielskim języku, jednakże wolno każdemu krajowi wydać katalog w własnym języku.

Gospodarstwo. przemysł i handel.

Lwów, 30. sierpnia. Na tutejszej giełdzie płacono: Pszenica 170 ℔ 8 złr. 50 c. do 8 złr. 75 c., żyto 160 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 25 c., jęczmień 140 ℔ 4 złr. 30 c. do 4 złr. 50 c., owies 100 ℔ 3 złr. — c. do 3 złr. 50 c., kukurudza 170 ℔ 4 złr. 40 c. do 4 złr. 50 c., hreczka 140 ℔ 5 złr. 30 c. do 5 złr. 50 c., koniczyna 180 ℔ 42 złr. — c. do 44 złr., rzepak 150 ℔ 14 złr. — c. do 14 złr. 25 c., lnianka 150 ℔ 10 zł. 75 c. do 11 złr. — c., groch 180 ℔ 5 złr. — c. do 5 złr. 25 c.; łój 100 ℔ 31 złr. 50 c. do 32 złr. — c., potaż drzewny 100 ℔ 14 złr. 50 c. do 15 złr. 50 c., chmiel 100 ℔ 45 do 50 złr.; spirytus wiadro 13 złr. — c. do 13 złr. 25 c.

Sprzedaże: Kmin 100 ℔ 16 złr. 25 c. Rzepak zimowy korzec 150 ℔ netto 13 złr. 70 c. do 15. października 1869.

Ceny targowe w miesiącu lipcu:

	Miejsce targu:									
	Rzeszów		Strzyżów		Tyczyn		Ropczyce		Głogów	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	walutą austryacką									
Mec pszenicy	4	46	4	50	4	.	4	75	4	.
„ żyta	2	83	3	40	3	.	3	.	3	.
„ jęczmienia . .	2	43	2		2	25	2	25	2	35
„ owsa	1	93	1	60	1	60	1	75	1	90
„ hreczki	2	87	2	10		.	2	40	2	50
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	1	47	.	.	1	60	.	85	.	75
Grochu	3	32	2	.	3	50	4	.	.	.
Cetnar siana	1	15	1	.	1	.	1	.	.	80
Sąg drzewa twardego	8	.	5	.	7	.	6	50	8	.
„ „ miękkiego	6	.	4	.	4	20	5	.	5	.
Funt mięsa wołowego	.	17	.	14	.	.		15	.	14
Miara winu	2	.	1	.	1	.	2	.	1	20
„ piwa	.	32	.	18	.	14		12	.	28
Wyrobnik z wiktem	.	.	.	.	.	20	.	30	.	30
„ bez wiktu .	.	40	.	.	.	40	.	50	.	45

Ostatnia poczta.

Peszt, 28. sierpnia. Trybunał najwyższy potwierdził poprzednie wyroki przeciw księciu Karageorgiewiczowi stawiające tegoż w stanie oskarzenia, ale przychylił się do prośby księcia, aby go za rękojmią puścić na wolną stopę.

Paryż. 28. sierpnia. Stan zdrowia Cesarza polepsza się stopniowo. Dziś Cesarz odbył przejażdżkę w parku St. Cloud a potem prezydował na radzie ministrów.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 30. sierpnia.

Hotel George: PP.: Nowowiejska E., z Wołynia. — Przezdziecki Z., z Rosyi. — Bahl F., z Wiednia.

Hotel europejski: Cortesi R., c. k. porucznik, z Tarnopola. — Obertyński W., z Łąki. — Papara H., z Zubowmostów. Stojanowski A., z Wołynia.

Hotel angielski: Hauterive W., z Jatwiengi. — Jaworski A., ze Skwarzawy. — Rozwadowski W., ze Serwery. — Soroczyński R., z Choronowa. — Teodorowicz I., z Chomiakówki. Hercok I., z Podwołoczysk.

Hotel Kuhna: Świtalski F., c. k. radca sądu kraj., ze Sambora.

Hotel Landesa: Wysocki S., z Hrehorowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 30. sierpnia.

PP.: Hr. Komorowski F., do Wiednia. — Br. Haydel A., do Romaszówki. — Br. Haydel E., do Bereznian. — Br. Carp M. i P., do Jass. — Augustynowicz B., do Woszczaniec. — Bogdanowicz R., do Litatyna. — Buka S., do Wrocławia — Hermann Z., do Rzepniowa. — Hr. Łaczyńscy I. i S., do Batiatycz. — Stanek J., do Wiszenki. — Stanek W., do Żędowiec. Szobostay K., do Toustego. — Möser F., c. k. major, do Drohowyża. — Atlass J., adw., do Czerniowiec. — Stankiewicz J., do Krakowa. — Żukiewicz J., do Rosyi.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 30. sierpnia 1869.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.11	+13.8	87.	PdW. b. sł.	7
2. god. po poł.	324.13	+13.8	91.	Pd. „	9
9. god. wiecz.	324.19	+13.4	88.	PnZ. sł.	4

Deszcz: 3.'''10.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs giełdy lwowskiej.

Efekta	Uskuteczn. sprzedaże		Kurs przeciętny		Kurs ostatni płacą		żądają	
	Złote austryackie							
Dnia [illegible] sierpnia.								
Akc. gal. kol. ż[illegible]	—	—	—	—	262	—	264	—
„ kol. lw.-czern.	—	—	—	—	211	—	213	—
„ banku hip. galic.	—	—	—	—	110	—	112	—
„ sp. czerl. po 200 złr. w. a.	—	—	—	—	—	—	—	—
Galic. banku krajow.	—	—	—	—	93	—	93	50
Kolej Lw.-Cz.-Jassy	—	—	—	—	—	—	—	—
Listy z. Tow. kred. gal. 5% w. a.	—	—	—	—	91	50	92	25
„ T. kr. gal. 4% w. a.	—	—	—	—	79	70	80	—
Banku hip. gal.	—	—	—	—	93	30	93	80
Gal. zakł. kr. włośc.	—	—	—	—	93	—	93	50
Oblig. ind. gal.	—	—	—	—	74	50	75	25
„ W. Ks. Krak.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ Księst. Bukowiny	—	—	—	—	—	—	—	—
Poż. gł. r. 1866 po 7%	—	—	—	—	100	—	101	25
Pier. k. gal. K. L. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
„ kol. lw.-czern. I. Em.	—	—	—	—	—	—	—	—
„ „ „ II. „	—	—	—	—	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—	5	72	5	82
„ cesarski	—	—	—	—	5	76	5	85
Napoleondor	—	—	—	—	9	75	9	87
Pół imperyał rosyjski	—	—	—	—	10	—	10	18
Rubel srebrny rosyjski	—	—	—	—	1	86	1	92
„ papierowy „	—	—	—	—	1	53¾	1	55
Bank. pol. za 100 zł. pol.	—	—	—	—	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	—	—	—	—	1	80	1	81½
Srebro	—	—	—	—	119	50	121	—

(oprócz kupona bieżącego)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 27. sierpnia 1869.

1. Dług publiczny. (Za 100 zł.)

A. Państwa.

	pien.	towar.
Z pożyczki narodowej z procentami od stycznia do lipca po 5%	70.60	70.80
od kwietnia do października po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	—.—	—.—
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	—.—	—.—
Metaliki po 5%	—.—	—.—
Przezn. do wyl. z r. 1839 całe losy	247.—	248.—
„ „ „ „ 1839 piąta część losów	247.—	248.—
„ „ „ „ 1854 po 250 zł. 4%	91.50	92.—
„ „ „ „ 1860 po 500 zł. 5%	99.60	99.80
„ „ „ „ 1860 po 100 zł. 5%	102.50	103.—
Pożyczka z r. 1864 (z premią) po 100 zł.	122.60	122.80
Renty Como po 24 lir. austr.	23.50	24.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 zł.

Czech	93.25	93.75
Bukowiny	74.25	74.75
Galicyi	74.65	75.25
Niższej Austryi	93.—	93.50
Siedmiogrodu	79.—	79.75
Węgier	81.50	81.75
Galic. pożyczka głodowa z r. 1866 po 7%	101.—	—.—

2. Akcye.

Banku anglo-austr. na 200 zł. (20 funt. szterl.) z wpłatą 30%	395.—	397.—
Inst. kred. dla handlu po 160 zł. w. a.	310.—	312.—
Niż.-aust. tow. eskomt. po 500 zł.	900.—	910.—
Galic. banku kraj. à 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Galic. banku hyp. po 200 zł., wpłata 40%	109.—	112.—
Banku narodowego	766.—	767.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	605.—	610.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. m. k.	196.50	197.50
Półn. kolej po 1000 zł. w. a.	2275	2285
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. k.	271.50	272.50
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 funt. szt.)	212.50	213.50
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	410.—	412.—
Połud. kolei państ. po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	270.80	271.—
Spółki Borysławskiej à 200 zł. w. a.	—.—	—.—

3. Listy zastawne. (za 100 zł.)

Pow. austr. towarz. kr. ziem. przezn. do losow. po 5% w srebrze	109.—	109.50
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	79.—	79.75
Gal. banku hyp. po 6%	93.—	93.50
Gal. zakł. kred. włośc. do losow. po 6%	93.50	94.—
Banku narod. w wal. austr., przezn. do los. po 5%	94.—	94.50
Węgier. Towar. ziemskie po 5½%	92.50	93.—
„ „ „ (renta) po 6%	—.—	—.—

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	94.—	94.50
„ „ „ „ „ w. a.	91.—	91.50
	(za 100 zł).	
Kolej gal. Kar. Lud. sr. po 300 zł. 5% za 100 zł.	102.50	103.50
Kol. gal. Karola Ludwika II. emisyi	96.50	97.—

5. Losy. (za sztukę)

Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	161.—	162.—
Clarego po 40 zł. m. k.	35.50	36.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	96.—	96.50
Keglevicha po 20 zł. m. k.	14.50	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	35.—	35.50
Palfiego po 40 zł. m. k.	34.50	35.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	16.—	17.—
Salma po 40 zł. m. k.	41.—	42.—
St. Genois „ 40 „ „	34.—	34.50
Pożyczka miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	27.50	28.50
Poż. Tryest. po 100 zł. m. k.	125.—	130.—
„ „ „ 50 zł. w. a.	58.75	59.25
Waldsteina po 20 zł. m. k.	22.—	22.50
Windischgratza „ 20 „ „	22.50	23.—

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol.	101.90	102.—
Augsburg za 100 zł. w p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt 100 zł. w p. n.	101.60	101.75
Hamburg za 100 M. B.	89.40	89.50
Londyn za 10 ft. szt.	122.50	122.50
Paryż za 100 fr.	48.70	48.70

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	—.—	—.—
„ pełn. wagi	5.87	5.89
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9.82½	9.83½
Rosyjski imperyał	—.—	—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	120.25	120.75

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 30. sierpnia.	zł.	c.
Jednolity dług państwa w banknotach	60	90
„ „ z procentami z maja i listopada	60	90
„ „ w srebrze	69	75
Losy z 1860. roku	96	75
Akcye banku wiedeńskiego	750	—
„ „ kredytowego	291	20
Londyn 10 funtów szterlingów	121	95
Srebro	119	25
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	80

DZIENNIK URZĘDOWY.

(1988) **Edykt.** (2)

L. 1926. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce spadkobiercom Wawrzeńca Kobiałki z życia i miejsca pobytu niewiadomym, jako to: Katarzynie, Helenie, Maryannie i Antoninie Kobiałkom, tudzież Katarzynie Krapczykowej niniejszem obwieszczeniem wiadomo czyni, iż Kasper Hulik w tutejszym c. k. sądzie powiatowym prośbę o utworzenie osobnego ciała tabularnego dla 1/3 części realności w Mierzączce pod Nr. 12 leżącej i zaintabulowanie proszącego za właściciela tejże realności prośbę podał.

Ponieważ miejsce zamieszkania powyżej wyrażonych spadkobierców Wawrzeńca Kobiałki tutejszemu sądowi wiadome nie jest, przeto w celu zawiadomienia ich o dozwolonej powyżej wzmiankowanej intabulacyi c. k. sąd postanawia im z urzędu za kuratora p. Piotra Zaworskiego temu uchwałę sądową proszonej intabulacyi dozwalającą wręczono, i o tem ich niniejszem obwieszczeniem w tym celu zawiadamia, ażeby stosownie do ustawy sądowej praw swych jakie im przysłużają przestrzegać mogli.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 20. lipca 1869.

(1996) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 398. Wydział lwowskiej izby adwokatów podaje do powszechnej wiadomości, że p. Dr. Eugeniusz Gérard Festenburg z posady adwokata rezygnował, i w skutek tego uchwałą Wydziału z dnia 3. lipca 1869 do L. 398 z listy adwokatów lwowskich wykreślony został.

Z Wydziału Izby adwokatów.

Lwów, dnia 3. lipca 1869.

(2006) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38655. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 7. lub 8. marca 1869 na własny przykaz na sumę 300 złr. w. a. wystawionego, w dniu 10. lipca 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Berla Sekler do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

1*

(1968) **Licitations-Ankündigung.** (1)

Nr. 10837. Die k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody bringt zur Kenntniß, daß wegen Verpachtung des Fleisch- und Wein-Verzehrungssteuerbezuges in den aus dem beiliegenden Verzeichnisse ersichtlichen Pachtbezirken, an den daselbst festgesetzten Tagen und Orten die öffentliche Versteigerung abgehalten werden wird,

Der Fiscalpreis für jedes Pachtobject ist in dem Verzeichnisse abgegeben.

Die übrigen Licitations-Bedingnisse können bei dieser k. k. Finanz-Bezirks-Direction, so wie auch bei einem jeden Controlls-Bezirksleiter während den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden.

Von der k. k. Finanz-Bezirks-Direction. — Brody, am 4. August 1869.

Ausweis

der für das Jahr 1870 im Brodyer Finanzbezirke zu verpachtenden Fleisch- und Wein-Verzehrungssteuer-Pachtbezirke.

Post-Nr.	Pachtbezirk und zu demselben gehörigen Ortschaften	Steuerobject und Tarifsclasse	Fiscalpreis für ein Jahr		Betrag des zu erlegenden Vadiums		Die Licitation wird abgehalten		Schriftliche gehörig gesiegelte und mit dem Vadium belegte Offerten sind zu überreichen bei dem
			fl.	kr.	fl.	kr.	am	bei dem	
1	Brody Stadt, mit den zugetheilten 49 Ortschaften	Fleisch-Verzehrungssteuer Brody Stadt mit den Vorstädten I. Tarifsclasse, die übrigen Ortschaften III. Tarifsclasse	22362	—	2236	20	23. September 1869 bis 2 Uhr Nachmittags.	k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Brody	k. k. Finanz-Bezirks-Directions-Vorstance in Brody bis 22ten September 1869 um 2 Uhr Nachmittags.
2	Zborów Markt, mit den zugetheilten 24 Ortschaften.	Fleisch-Verzehrungssteuer III. Tarifsclasse	1264	70	126	47	23. September 1869.	zu Zborów durch den Załoścer k. k. Finanzwach-Commissär	k. k. Finanzwach-Commissär in Załośce bis 21. September 1869
3	Gliniany Stadt, mit den zugetheilten 43 Ortschaften	Fleisch-Verzehrungssteuer III. Classe	2330	20	—	—	24. September 1869.	zu Gliniany durch den Przemyślanyer k. k. Finanzwache-Commissär.	k. k. Finanzwache-Commissär in Przemyślany bis 22. September 1869.
		Wein-Verzehrungssteuer	113	10	244	33			
			2443	30					
4	Busk Stadt, mit den zugetheilten 36 Ortschaften	Fleisch-Verzehrungssteuer III. Tarifscl.	1760	—	176	—	22. September 1869.	k. k. Finanzwach-Bezirksleiter in Busk	K. k. Finanzwache-Bezirksleiter in Busk bis 22. September 1869.
5	Bełz Stadt, mit den zugetheilten 14 Ortschaften	Fleisch-Verzehrungssteuer III. Tarifscl.	1602	-	160	20	23. September 1869.	k. k. Finanzwach-Bezirksleiter zu Bełz	Bełzer k. k. Finanzwache-bezirksleiter bis 22. September 1869.
6	Krystynopol Markt, mit den zugetheilten 22 Ortschaften	Fleisch-Verzehrungssteuer III. Tarifsclasse	1350	30	135	3	23. September 1869	k. k. Finanzwache-Commissär zu Sokal	Sokaler k. k. Finanzwache-Commissär bis 23. September 1869.

Brody, am 4. August 1869.

(2050) **Lizitazions-Ankündigung.** (1)

Nro. 36976. Die Verpachtung der Propinationsgerechtsame in allen zum Reichsdomäne Drohobycz gehörigen Ortschaften (mit Ausnahme von Truskawiec) und des kameralherrschaftlichen Bierbräuhauses in Solec für ein Jahr, d. i. für die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende October 1870, oder auch für drei Jahre, d. J. für die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende October 1872 wird im Wege einer schriftlichen Offertverhandlung mit Ausschluß von mündlichen Anbothen stattfinden.

Der Ausrufspreis des Pachtzinses beträgt 23.010 fl. öst. W.

Die schriftlichen versiegelten Offerten sind längstens bis zum 13ten September 1869 6 Uhr Abends beim Vorstande der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor zu überreichen, müssen von dem Offerenten eigenhändig mit Vor- und Zunamen und unter Angabe des Wohnortes gefertiget, und mit einem Vadium von 2301 fl. im Baaren oder in Obligationen nach dem Courswerthe berechnet belegt sein, den bestimmten Jahrespachtzins, welcher angebothen wird, in Ziffern und mit Buchstaben ausgedrückt, und die Angabe der Pachtdauer, für welche dieser Pachtzins angebothen wird, ferner die ausdrückliche Erklärung enthalten, daß sich der Offerent allen ihm wohlbekannten Pachtbedingnissen unbedingt unterwirft.

Später einlangende Offerten werden nicht berücksichtigt. Die Eröffnung der schriftlichen Offerten findet bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor am 14. September 1869 um 10 Uhr Vormittags statt. Das Aerar behält sich die Wahl unter den Offerenten ohne Rücksicht auf den Meistboth vor.

Aerarialrückständler, bekannte Zahlungsunfähige, alle, welche gesetzlich keine giltigen Verträge schließen können, endlich Jene, welche wegen eines Verbrechens aus Gewinnsucht in Untersuchung standen, und nicht für unschuldig erkannt wurden, sind von der Pachtung ausgeschlossen.

Die näheren Pachtbedingnisse können bei der k. k. Finanz-Bezirks-Direction in Sambor und dem k. k. Cameralwirthschaftsamte in Drohobycz eingesehen werden.

K. k. Finanz-Landes-Direction.

Lemberg, am 24. August 1869.

Ogłoszenie licytacyi.

Nr. 36976. W drodze licytacyi za pomocą ofert pisemnych a z wyłączeniem ofert ustnych odbędzie się wydzierżawienie prawa propinacyi we wszystkich miejscowościach należących do dóbr kameralnych Drohobycz (z wyjatkiem Truskawca), i browaru kameralnego w Solcu na rok jeden, to jest na czas od dnia 1go listopada 1869 do końca października 1870, albo też na lat trzy, to jest na czas od 1. listopada 1869 do końca października 1872.

Cena wywołania czynszu dzierżawnego wynosi 23.010 złr. w. a.

Pisemne opieczętowane oferty złożyć należy najpoźniej do 13go września 1869 6tej godziny wieczór u przełożonego c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej w Samborze. Takowe muszą być podpisane własnoręcznie przez oferenta imieniem i nazwiskiem, z wyrażeniem miejsca zamieszkania tegoż. muszą być zaopatrzone w wadyum w kwocie 2301 złr. w gotowiźnie lub w obligacyach, obliczonych według kursu; należy w nich wyrazić cyframi i literami roczny czynsz dzierżawy, podać czas trwania dzierżawy, na który oferuje się ten czyns, a nareszcie oświadczyć wyraźnie, że oferent poddaje się bez żadnego zastrzeżenia wszystkim dobrze sobie znanym warunkom dzierżawy.

Oferty poźniej nadesłane nie będą uwzględnione. Otwarcie ofert pisemnych nastąpi w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej w Samborze dnia 14. września 1869 o godzinie 10tej przed południem. Skarb zastrzega sobie wybór pomiędzy oferentami bez względu na największą ofertę.

Dłużnicy skarbowi, osoby znane z niewypłacalności, wszyscy, którzy prawnie nie mogą zawierać ugód ważnych, nakoniec ci, którzy byli pociągani do śledztwa za zbrodnie popełnione z chciwości, a nie zostali uznani za niewinnych, są wyłączeni od dzierżawy.

Bliższe warunki dzierżawy mogą być przejrzane w c. k. powiatowej Dyrekcyi skarbowej w Samborze i w c. k. kameralnym urzędzie gospodarczym w Drohobyczy.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbowa.

Lwów, 24. sierpnia 1869.

(2012) **Ogłoszenie.** (1)

Nr. 4096. Ces. król. sąd obwodowy w Rzeszowie niniejszem wiadomo czyni, iż wniesiony pod dniem 16. lipca 1869 pozew przez Benjamina S. Geschwinda w Rzeszowie zamieszkałego, przeciw Jakobowi Krzeszover, Leibowi Geschwind i Chanie Matzner, z miejsca pobytu wiadomym zapozwanym, tudzież przeciw masie leżącej Maryi Verlichter i sukcesorom Chany Kleeblatt, jako to: Pesli, Abrahamowi i Lance Kleblattom, z miejsca i pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci przeciw tychże sukcesorom lub prawonabywcom, nakoniec przeciw Józefowi, Friedzie i Gittli Flachsom, również z miejsca pobytu niewiadomym, o zniesienie współwłasności domu pod Nr. 84/98 w Rzeszowie położonej, na 22. września 1869 do ustnej rozprawy w tym sądzie dekretowano. — O czem się z miejsca pobytu niewiadomych zapozwanych zawiadamia i niniejszym edyktem wzywa, aby się osobiście lub przez pełnomocnika stawili, albo też dotyczące środki obrony ustanowionemu z powodu tego pozwu z zastępstwem p. adwokata Dr. Kostheima dla nich kuratorowi panu adwokatowi Dr. Reinesowi doręczyli

Rzeszów, 30. lipca 1869.

(1998) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 38654. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 7. lub 8. marca 1869 na własny przykaz na sumę 375 złr. w. a. wystawionego, w dniu 1go lipca 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Birla Sekler do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(1997) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 38653. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 26. lutego 1869 na własny przykaz na sumę 230 złr. 93 kr. w. a. wystawionego, w dniu 26. maja 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Fridmana Friedenberga do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2017) **Edykt.** (1)

L. 1842. Gdy zarekursowana uchwała tutejszo-sądowa z dnia 13. listopada 1868 l. 2500, mocą której sprzedaż sądowa realności Nr. k. 12 w Wieliczce położonej, do masy ś. p. Marcelli Stelczyk należącej, na dzień 11. marca i 15. kwietnia 1869 rozpisana, decyzyą wysokiego c. k. sądu wyższego krajowego w Krakowie z dnia 23go czerwca 1869 l. 9075 zatwierdzoną została, ogłoszenie nowej licytacyi na podstawie tychże warunków nastąpiło. Pan Piotr Zaworski kuratorem w celu zastępywania legataryuszów ubogich, którym ś. p. Marcella Stelczyk testamentem z dnia 27. grudnia 1865 zapisy poczyniła, mianowany został. Podaje się przeto do powszechnej wiadomości, że na podstawie powyż wspomnionych warunków licytacyi, które w archiwum tutejszo-sądowem każdemu do przejrzenia służą, sprzedaż realności tej na dniu 21. października i dniu 25. listopada 1869, zawsze o godzinie 10. rano w sądzie tutejszym nastąpi.

Chęć licytowania mający zechcą się, zaopatrzeni w wadyum warunkami licytacyi wymagalne w sądzie tutejszym znajdować.

Z c. k. sądu powiatowego.

Wieliczka, dnia 13. lipca 1869.

(2009) **Edykt.** (2)

Nr. 8177. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem Rachlę Rosset i M. L. Rosset, iż Wolf Weiss przeciw spadkobiercom ś. p. Adama Kowalskiego, jako to: Innocentemu, Stanisławowi, Auguście i Ludwice Kowalskim, tudzież Herszowi Segalla, wzmiankowanym Rachli i M. L. Rosset i Józefowi Pieniążek o extabulacyę prawa dożywocia Tekli z Jasińskich Cieszanowskiej, czyli prawonabywcy Adama Kowalskiego do ¼ części całego spadku ś. p. Józefa Cieszanowskiego z nadciężarami i odnośnemi pozycyami ze stanu biernego na dobrach Hoczew, Dziurdziów i Bachlowa, a teraz na cenie kupna rzeczonych dóbr dla Wolfa Weiss intabulowanej sumy 250 talarów austr. z procentem umówionym — pozew wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do obrony na dzień 14go września 1869 o 10tej godzinie przed południem w sądzie tutejszym wyznaczonym został.

Ponieważ miejsce pobytu pozwanych Rachli Rosset i M. L. Rosset, a w razie ich śmierci spadkobierców tychże nie jest wiadomem, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo wyżej rzeczonych pozwanych tutejszego p. adwokata Dra. Hasiewicza na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym Rachli Rosset i M. L. Rosset, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Przemyśl, dnia 4. sierpnia 1869.

(1993) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 12635. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Karolina Brand i p. Jan Brandt imieniem nieletnich Rudolfa i Henryka Brandtów, zaś pp. Karolina, Antonina, Franciszka i Amalia Brandt, tudzież p. Joanna Siedlicka imieniem własnem przeciw Katarzynie z Szajnoków Kwiatkowskiej, Wicentemu Kwiatkowskiemu, Franciszkowi Baliszewskiemu, Rozalii z Żurakowskich Kopcińskiej, Mirli Birnbaum, Chaji Hak, Esterze Reitzes i Józefowi Schönfeld, wszystkim z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie śmierci ich również niewiadomym spadkobiercom o extabulacyę sumy 1350 duk. wraz z jej nadciężarami ze stanu biernego dóbr Sadkowej góry i dóbr Uścia do tutejszego sądu dnia 9. sierpnia 1869 do l. 12635 skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek tego termin do ustnej rozprawy w tej sprawie na dzień 10. września 1869 o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dra. Kapiszewskiego z substytucyą Dra. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, bo inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 13. sierpnia 1869.

(2028) **Concurs-Verlautbarung.** (2)

Nro. 1111-Pr. Bei dem Samborer k. k. Kreisgerichte ist eine Rathssekretärsstelle mit dem Gehalte von 1000 fl. öst. W.;

bei dem Stryjer k. k. Bezirksgerichte eine Bezirksgerichts-Adjunktenstelle mit dem Gehalte von 900 fl., eventuell 800 fl. öst. W. erledigt.

Die dießfälligen Gesuche sind binnen 14 Tagen nach der dritten Einschaltung dieses Edictes in dem Amtsblatte der Lemberger Zeitung an das Präsidium des Samborer k. k. Kreisgerichtes einzureichen.

Sambor, am 27. August 1869.

(1992) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 12571. Ces. król. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Karolina Brandt i p. Jan Brandt imieniem nieletnich Rudolfa i Henryka Brandtów, zaś pp. Karolina, Antonina, Franciszka i Amalia Brandt, tudzież Joanna Siedlecka imieniem własnem przeciw Katarzynie z Szajnoków Kwiatkowskiej, Wincentemu Kwiatkowskiemu, Franciszkowi Baliszewskiemu, Rozalii z Żurakowskich Kopcińskiej, Mirli Birnbaum, Chai Fak, Esterze Reitzes i Józefowi Schönfeld, wszystkim z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie śmierci ich również niewiadomym spadkobiercom o extabulacyę sumy 2000 duk. hol. wraz z nadciężarem ze stanu biernego dóbr Sadkowej góry pod dniem 7go sierpnia 1869 do l. 12571 skargę wnieśli i o pomoc sądową prosili, w skutek czego termin do ustnej rozprawy w tej sprawie na dzień 10. września 1869 o godzinie 10tej zrana w tutejszym sądzie wyznaczonym został.

Ponieważ pobyt zapozwanych wiadomym nie jest, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na ich koszt i niebezpieczeństwo zapozwanych tutejszego p. adwokata Dra. Kapiszewskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cywilnej dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanym, ażeby w przeznaczonym czasie albo się sami osobiście stawili, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielili, lub też innego obrońcę obrali i tutejszemu sądowi oznajmili, ogólnie do bronienia prawem przepisanych środków użyli, bo inaczej z ich opóźnienia wynikające skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 13. sierpnia 1869.

(2047) **Ogłoszenie licytacyi.** (2)

Nr. 2203. Ces. król. sąd powiatowy uwiadamia niniejszem, że na prośbę J. N. Wallersteina i Leizora Gold z dnia 3. sierpnia 1869 do L. 2203 dozwala się powtórnie egzekucyjna sprzedaż domu pod Nr. kons. 221 w Pilźnie położonego, należącego do małżonków Józefa i Maryi Olszewskich z dwoma stajniami i z gruntem nie intabulowanym 12 zagonów w niwie Podsobniu, a 30 zagonów w niwie Zaskarpia w Pilźnie, na zaspokojenie resztującej kwoty 441 złr. a. w. z kosztami należącej się J. N Wallersteinowi i Leizorowi Gold jako cesyonaryuszowi Izaaka Frühling pochodzącej z większej ilości 641 zł. Do wykonania tej sprzedaży wyznacza się trzy termina, a to na 30. września, 20. października i 17go listopada 1869 o godzinie 10tej zrana. Na pierwszym i drugim terminie realność pomieniona tylko za cenę szacunkową w ilości 1054 złr. 50 kr. a. w., która oraz cenę wywołania tejże stanowić będzie, a 10ty procent onej za wadyum posłuży, będzie mogła być sprzedaną, na trzecim zaś terminie realność ta niżej ceny wywołania sprzedaną zostanie najwięcej ofiarującemu. Reszta warunków licytacyjnych może być przejrzaną w tutejszo-sądowej registraturze razem z protokołem oszacowania.

Z c. k. sądu powiatowego.

Pilzno, dnia 13. sierpnia 1869.

(2039) **Licitations-Ankündigung.** (2)

Nro. 1287. Wegen Sicherstellung der Verpachtung der traiteurmäßigen Ausspeisung, Reinigung der Leibeswäsche, Reinigung und Reparatur der Bettensorten, Lieferung der ärztlichen Bedürfnisse, Spitals-Requisiten und Medikamenten, Depoterforderniße wird beim Lemberger Garnisons-Spital am 5ten October l. J., dann bei den Truppen-Spitälern zu Stanislau am 22ten, Stryj, Jaroslau und Kołomea am 23ten, Czernowitz und Sambor am 24ten, Grodek am 30ten September 1869, dann Żółkiew am 4. October 1869 und den darauf folgenden Tagen um 9 Uhr Vormittags eine öffentliche Verhandlung sowohl im mündlichen als Offertwege abgehalten, allwo auch die Licitations-Bedingungen während den gewöhnlichen Amtsstunden eingesehen werden können.

Vom k. k. Garnisons-Spitals-Commando.

Lemberg, am 25. August 1869.

(2020) **Edict.** (2)

Nro. 35288. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen, von der galiz. Sparcasse auf den Namen des Max Altenburg über den Betrag von 10 fl. öst. W. ausgestellten Büchels dto vom 4. März 1858 Nr. 4497 aufgefordert, solches dem Gerichte binnen 6 Monaten vorzulegen, indem dasselbe nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist für nichtig erklärt werden wird.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 31. Juli 1869.

(2008) **Edict.** (2)

Nro. 7522. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird bekannt gemacht, daß über Ansuchen der Katharina Kowal um die Einleitung des Verfahrens zur Todeserklärung des nach der Schlacht bei Skalic in Böhmen am 28. Juni 1866 vermißten Gemeinen Mikołaj Kowal des Erzherzog Carl Salvator 77. Lin. Inf. Reg. der Hr. Landesadvocat Dr. Łużecki zum Curator ernannt, und Mikołaj Kowal hiemit aufgefordert wird, binnen Jahresfrist bei diesem k. k. Kreisgerichte zu erscheinen, oder dasselbe auf andere Art in die Kenntniß seines Lebens zu setzen; weil über neuerliches Einschreiten seiner Ehegattin Catharina Kowal zur Todeserklärung geschritten werden wird.

Przemyśl, den 29. Juli 1869.

(2032) **Konkurs.** (2)

L. 12245. Posady pocztmistrzów w Bolechowie, Wybranówce i przy utworzyć się mających urzędach pocztowych w Komańczu i Złotnikach za kontraktem i kaucyą w kwocie dotacyi.

Pobory pocztmistrza:

W Bolechowie: Dotacya 315 zł. pauszale 63 zł. rocznie i pobór należytości jezdnej za przewożenie poczt.

W Wybranówce: Dotacya 130 zł. pauszale kancelaryjne 30 zł. i posłańcze 150 zł. rocznie za utrzymanie dziennie 4razowej poczty posłańczej pieszej do tamtejszego dworca i na powrót.

W Komańczy: Dotacya 130 zł., pauszale kancelaryjne 20 zł. rocznie i ugodzić się mające pauszale roczne za utrzymywanie dziennie 4razowej jazdy posłańczej do Bukowska i napowrót.

W Złotnikach: Dotacya 130 zł., pauszale kancelaryjne 20 zł. rocznie i ugodzić się mające pauszale posłańcze za utrzymywanie tygodniowo czterorazowej poczty pieszej do Wiszniowczyka i napowrót.

Ubiegający się mają swe w dowody wieku, majątku, zachowania się i dotychczasowego zatrudnienia zaopatrzone prośby wnieść w przepisanej drodze do 17. września 1869 do c. k. dyrekcyi poczt we Lwowie.

Kompetenci o poczty w Komańczy i Złotnikach mają w cyfrach postawić żądanie za utrzymanie powyższych jazd posłańczych do Bukowska i na powrót, względem poczt pieszych między Złotnikami a Wiśniowczykiem.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 25. sierpnia 1869.

Concurs.

Nr. 12245. Postmeistersstelle in Bolechów, Wybranówka und bei den neu zu errichtenden Postämtern in Komańcza und Złotniki gegen Vertrag und Caution in Höhe der Bestallung.

Bezüge des Postmeisters:

Bolechów 315 Gulden Bestallung, 63 Gulden Amtspauschale jährlich und den Bezug der gesetzlichen Rittgelder für die Postbeförderung.

Wybranówka 130 Gulden Bestallung, 30 Gulden Amtspauschale Einhundert fünfzig Gulden Botenpauschale jährlich für Unterhaltung 4 Mal täglicher Fußbotenposten zum und vom dortigen Bahnhofe.

Komancza Einhundert dreißig Gulden Bestallung, Zwanzig Gulden Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für Unterhaltung 4 mal wöchentlicher Botenfahrten nach Bukowsko und retour.

Złotniki Hundertdreißig Gulden Bestallung, 20 fl. Amtspauschale jährlich und ein zu vereinbarendes Botenpauschale für Unterhaltung 4mal wöchentlicher Fußbotenposten nach Wiśniowczyk und retour.

Bewerber um diese Posten haben ihre Gesuche unter documentirter Nachweisung des Alters, Vermögens, Wohlverhaltens und der bisherigen Beschäftigung bis zum 17. September 1869 im vorgeschriebenen Wege bei der Postdirection in Lemberg einzubringen und ist von den Competenten um die Posten in Komancza und Złotniki zugleich die Forderung für Unterhaltung obiger Botenfahrten nach Bukowsko und retour, beziehungsweise für obige Fußbotenposten zwischen Złotniki und Wiśniowczyk ziffermäßig anzugeben.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 25. August 1869.

(2007) **Obwieszczenie.** (2)

L. 38645. C. k. sąd krajowy jako handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 4. marca 1869 na własny przykaz na sumę 126 zł. 79 kr. w. a. wystawionego w dniu 20. czerwca 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatkę Paulinę Czernik do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45. dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2005) **Obwieszczenie.** (2)

L. 38652. C. k. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 12. stycznia 1869 na własny przykaz na sumę 200 zł. w. a. wystawionego w dniu 12. maja 1869 we Lwowie płatnego przez trasatę Sylwestra Turskiego do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45. dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2003) **Obwieszczenie.** (2)

L. 38646. C. k. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 3. marca 1869 na własny przykaz na sumę 135 zł. 14 kr. w. a. wystawionego w dniu 3. lipca 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatkę Taubę Horowitz do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45. dni sądowi przedłożyli, ileże w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2010) **Edykt.** (1)

Nr. 10862. Ces. król. sąd obwodowy Stanisławowski wzywa niniejszem tego, któryby stracony skrypt dtto. Stanisławów 2. września 1867 przez W. Jakóba Romaszkana na rzecz p. Emilii Friedl zezwany na sumę 5500 złr. w. a. w obligacyach indemnizacyjnych z odpowiedniemi kuponami opiewający, za poprzedniem półrocznem wypowiedzeniem płatny, zawierający prócz powyższych dat także klauzulę wzbraniającą prenotacyi lub intabulacyi owej sumy na jakimkolwiek tabularnym majątku dłużnika w swych rękach posiadał, ażeby powyższy skrypt w przeciągu roku w tutejszym c. k. sądzie obwodowym złożył, ile że w przeciwnym razie po upływie tego czasu tenże skrypt jako wszelkiej prawnej mocy pozbawiony uznany będzie.

Z c. k. sądu obwodowego.

W Stanisławowie, 31. lipca 1869.

(1931) **Edykt.** (2)

Nro. 4408. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że na prośbę administracyi powszechnego zakładu zaopatrzenia w Wiedniu na uchwale tusądowej z dnia 17. czerwca 1868 L. 2820 i z dnia 28. października 1868 do L. 8909 i §. 6. rozporządz. minister. z 19 września 1860 Nr. 212 uzasadnioną w celu zaspokojenia pretensyi przez administracyę powszechnego zakładu zaopatrzenia we Wiedniu wygranej, i na dobrach Hroszówka ut Libr. Dom. 312. p. 62. n. 11 on. et Dom. 312. p. 50 n. 24 on. intabulowanej, w resztującej ilości 4820 złr. 16 kr. w. a. z procentami po 5% od dnia 1. listopada 1865 bieżącemi, i kosztami egzekucyjnemi w ilości 31 złr. 2 kr. i kosztami egzekucyjnemi obecnie w kwocie 30 złr. w. a. przyznanemi, egzekucyjna sprzedaż dóbr Hroszówka w obwodzie Sanockim położonych, i p. Maryi Copieters de Tergonde jak i jej dzieci pp. Franciszka, Władysława, Klaudii, Ludmilli, Eugeniusza i Klemensa Copieters de Tergonde ut Libr. Dom. 312. p. 62. n. 9 har. własnych, w jednym terminie t. j. dnia 18. października 1869 o godzinie 10. przed południem w tutejszym c. k. sądzie obwodowym przedsięwziąść się mająca, pod warunkami uchwałami z dnia 11. kwietnia 1856 do L. 1109 i z dnia 17. czerwca 1868 do L. 2820 zatwierdzonemi i w Gazecie Lwowskiej z dnia 4., 6. i 8. lipca 1868 Nr. 152, 153 i 155 ogłoszonemi rozpisaną zostaje.

O tej licytacyi zawiadamia się administracyę powszechnego Zakładu zaopatrzenia w Wiedniu, p. Maryę Tergonde w imieniu własnem i jako opiekunki Klemensa Tergonde, pp. Franciszka, Władysława, Klaudyę i Ludmillę Tergonde, p. Eugeniusza Tergonde z miejsca pobytu i życia niewiadomego, a w razie śmierci masę spadkową tegoż, przez uchwałę z dnia 17. czerwca 1868 do L. 2820 ustanowionego kuratora adw. Dra. Regera z substytucyą adw. Dra. Waygarta, wierzycieli hipotecznych z miejsca pobytu wiadomych do rąk własnych i nakoniec wszystkich tych wierzycieli, którzyby po 1. marca 1868 do tabuli weszli, lub którymby z jakiejkolwiek bądź przyczyny niniejsza uchwała licytacyjna, jako też inne w powyższej sprawie wydać się mające uchwały wcześnie lub całkiem doręczone być nie mogły, przez kuratora adw. Dra. Kozłowskiego z substytucyą adw. Dra. Chamaydes uchwałą wyżej powołaną ustanowionego i przez edykta.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 30. czerwca 1869.

(2025) **Edict.** (2)

Nro. 35289. Vom k. k. Landesgerichte werden die Inhaber des angeblich in Verlust gerathenen Büchels der galiz. Sparcasse auf den Namen der Schifra Haber am 8. November 1868 Nr. 13334 über 200 fl. öst. W. ausgestellt aufgefordert, solches dem Gerichte binnen sechs Monaten vorzulegen, widrigens dasselbe nach fruchtlosem Ablauf dieser Frist wird für nichtig erklärt werden.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 31. Juli 1869.

(2004) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38650. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfgang Blumenfelda w dniu 25. lutego 1869 na własny przykaz na sumę 261 złr. 14 kr. w. a. wystawionego, w dniu 5go maja 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Michała Aszera Hulles do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2002) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38649. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 5. marca 1869 na własny przykaz na sumę 172 złr. 56 kr. w. a. wystawionego, w dniu 5. czerwca 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Józefa Murczyńskiego do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2001) **Obwieszczenie.** (2)

Nr. 38648. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 5go marca 1869 na własny przykaz na sumę 100 złr. w. a. wystawionego, w dniu 5go maja 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Józefa Murczyńskiego do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(1999) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 38644. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 4go marca 1869 na własny przekaz na sumę 130 złr. w. wystawionego, w dniu 20. maja 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatkę Pauline Czernik do zapłatę przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2000) **Obwieszczenie.** (1)

Nr. 38647. Ces. król. sąd krajowo-handlowy wzywa posiadaczy wekslu przez Wolfganga Blumenfelda w dniu 1. lutego 1869 na własny przykaz na sumę 75 złr. w. a. wystawionego, w dniu 1go maja 1869 we Lwowie płatnego, przez trasatę Józefa Murczyńskiego do zapłaty przyjętego, aby rzeczony weksel do 45 dni sądowi przedłożyli, ile że w razie przeciwnym weksel ów będzie amortyzowanym.

Lwów, dnia 28. lipca 1869.

(2014) **Edykt.** (1)

L. 2382. Ze strony c. k. sądu powiatowego w Jaworowie podaje się do wiadomości, że na dniu 12. lipca 1868 Stefan Kik w Jaworowie bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia z tego świata zeszedł, zostawiwszy ruchomy i nieruchomy majątek.

Gdy temu sądowi nie jest wiadomem, czyli i którym osobom do tego spadku prawo dziedziczenia przysługuje, wzywa się wszystkich tych, którzyby z jakiegobądź tytułu do tegoż żądanie mieć mogli, ażeby w przeciągu jednego roku od dnia dzisiejszego swoje prawa dziedziczenia zgłosili, i udowadniając prawo dziedziczenia, oświadczenie do spadku wnieśli, w przeciwnym bowiem razie pertraktacya ta, a względnie masa, dla której równocześnie kurator w osobie Fedka Piszka ustanowiony został z tymi, którzy się do spadku oświadczą i swój tytuł dziedziczenia okażą, zostanie przeprowadzoną, i spadek przyznanym część spuścizny, do której by się nikt nie zgłosił, zaś, albo gdyby wcale się nikt do spadku nieoświadczył, cały spadek państwu jako bezdziedziczny przypadnie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Jaworów, dnia 30. maja 1869.

(2016) **Kundmachung.** (2)

Nro. 2001. Vom k. k. Bezirksgerichte in Rawa wird hiemit kundgemacht, daß im Zwecke der zwangsweisen Einbringung der dem Hr. Johann Distl von der Fr. Rosa Rucker und den Getzel Rucker'schen Erben gebührenden Forderung von 2623 fl. öst. W. s. N. G. die hier in Rawa unter Haus-Nro. 496 gelegene, auf 14.711 fl. öst. W. abgeschätzte Hypothekarrealität unter den in diesem Amtsblatte vom Jahre 1867 Nr. 248, 249, 251, und in dem Amtsblatte vom Jahre 1868 Nro. 147, 148 und 149 kundgemachten Bedingungen in einem einzigen, auf den 14. October l. J. anberaumten Termine im Wege der öffentlichen Versteigerung, welche in der Gerichtskanzlei stattfinden wird, veräußert werden wird.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Rawa, am 17. August 1869.

(1991) **Edykt.** (2)

Nr. 8843. Ces. król. sąd obwodowy jako handlowo-wekslowy w Przemyślu podaje niniejszem do wiadomości, że przeciw nieznajomemu z miejsca pobytu p. Kaźmirzowi Koznalewskiemu podana została przez p. Grzegorza Niedzwieckiego prośba o nakaz zapłaty sumy wekslowej 55 złr. a. w. z p. n. pod dniem 18. sierpnia 1869 do l. 8843, przeto też ustanowiony został dla tegoż nieznajomego z miejsca pobytu kurator w osobie p. adwokata Dr. Illasiewicza, do którego p. Kazimierz Koznalewski winien jest udać się z wszystkiemi służyć mu mogącemi dowodami, lub zgłosić się do sądu osobiście, albo temuż zastępcę swego, którego sam sobie ustanowić może, podać.

Przemyśl, dnia 19. sierpnia 1869.

(1990) **Edikt.** (2)

Nro. 7523. Vom k. k. Kreisgerichte in Przemyśl wird bekannt gemacht, daß über Ansuchen der Maryanna Nanoszko die Einleitung des Verfahrens zur Todeserklärung des bei Skalic in Böhmen am 28ten Juni 1866 beim k. k. Erzherzog Salvator 77. Lin. Inf. Reg. dienenden und vermißten Gemeinen Stefan Nanaszko der Hr. Landesadvocat Dr. Łużecki zum Curator ernannt, und Stefan Nanaszko hiemit aufgefordert wird, binnen Jahresfrist bei diesem k. k. Kreisgerichte zu erscheinen, oder dasselbe auf andere Art in die Kenntniß seines Lebens zu setzen, weil widrigenfalls über ein neuerliches Einschreiten seiner Ehegattin Maryanna Nanaszko zu seiner Todeserklärung geschritten werden wird.

Przemyśl, den 29. Juli 1869.

(1936) **Edict.** (2)

Nr. 31504. Von dem k. k. Lemberger Landesgerichte wird den dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Francisca Wojciechowska, Catharina Biszewska und Marianna Cwynarska, wie auch den dem Leben und dem Wohnorte nach unbekannten Erben der ebengenannten Personen mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß Dr. Leo Rappaport in die hiergerichts unter dem 19. Juni l. J. Zahl 31504 eingebrachten Klage auf Anerkennung des Eigenthümers einer Grundparzelle sub Nr. 274²/₄ in Lemberg im Flächeninhalte von 3713 □ Klafter und 4 □' und Intabulirung des Klägers als Eigenthümer der gedachten Grundparcelle belangt habe.

Da der Wohnort der obgenannten Francisca Wojciechowska, Catharina Biszewska und Marianna Cwynarska, so wie ihrer allfälligen Erben nicht bekannt ist, so wird denselben, so wie ihrer Erben Advocat Dr. Rechen mit Substituirung des Advocaten Dr. Pomianowski zum Curator bestellt, und demselben die angeführte Klage sammt Beilagen zugestellt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 10. Juli 1869.

(1942) **Licitations-Kundmachung.** (2)

Nro. 2142. Wegen Sicherstellung der nachbenannten, im Bezirke des k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale Stanislau in der Zeit vom 1. Jänner 1870 bis 31. December 1872 erforderlichen Werkmeisterarbeiten und Lieferungen, ferner wegen Verpachtung eines ärarischen Grundstückes auf die Zeit vom 1. November 1869 bis Ende-October 1872 werden Donnerstag den 23. September 1869 um 10 Uhr Vormittags in der Kanzlei des k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale zu Stanislau die Offertsverhandlungen abgehalten werden, und zwar:

a) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in den Stationen Stanislau und Monasterzyska,
b) wegen Sicherstellung der Werkmeisterarbeiten in den Stationen Brzežan und Narajow,
c) wegen Sicherstellung der Kanal- und Senkgrubenreinigung in der Station Stanislau,
d) wegen Verpachtung des Obstgartens beim Militär-Spital zu Brzežan.

Die Offerten müssen folgenden Bedingungen entsprechen, wenn sie zur Annahme geeignet befunden werden sollen:

1. Müssen dieselben mit einer Stempelmarke von 50 kr., dann mit einem im Laufe dieses Jahres ausgestellten Certificate der Ortsbehörde über die Solidität, Unternehmungs-Fähigkeit und Vermögensumstände des Offerenten versehen und gehörig gesiegelt sein, die Anbote bei den Werkmeisterarbeiten und Lieferungen im Procenten-Nachlaße oder Zuschuße auf die Grundpreise, bei der Kanal- und Senkgrubenreinigung auf das jährliche Pauschale pr. Object, endlich bei Verpachtung des Obstgartens auf den jährlichen Pachtzins, sowohl in Ziffern als in Buchstaben, dann die Unterschrift des Offerenten mit Vor- und Zunamen, das Datum, sowie die Angabe des Wohnortes desselben enthalten.

2. Müssen die Offerten am obbezeichneten Tage spätestens um 10 Uhr Vormittags beim k. k. Militär-Bau-Directions-Filiale in Stanislau überreicht sein, wo die Licitation abgehalten wird und auch die Bedingnisse dieser Verhandlungen einzusehen sind.

3. Muß jedem Offerte das Vadium, welches wie folgt festgesetzt wird, oder eine ämtliche Bescheinigung über den Erlag desselben bei einer Militärcasse beiliegen, und zwar:

ad a) Werkmeisterarbeiten in Stanislau und Monasterzyska	150 fl. öst. W.
ad b) Werkmeisterarbeiten in Brzežan und Narajow	150 "
ad c) Kanal- und Senkgrubenreinigung in Stanislau	5 "
ad d) Verpachtung des Obstgarten in Brzežan	10 "

Das Vadium, welches der Ersteher auf das Doppelte zu ergänzen hat, kann in Baarem in Staats-Obligationen nach dem börsenmäßigen Curse, oder in fidejussorischen, von der k. k. Finanz-Procuratur als annehmbar anerkannten Bürgschafts-Instrumenten bestehen; die im Baaren erlegten Cautionen können nachträglich gegen derlei Obligationen oder Instrumente ausgewechselt werden.

4. Müssen die Offerte auf die Uebernahme sämmtlicher Professionistenarbeiten aller in je einer der obigen Gruppen enthaltenen Stationen lauten, und darf nur mittelst Gesammtnachläßen oder Zuschüßen von oder zu den Einheitspreisen sämmtlicher in einem Tarife enthaltenen Artikel licitirt, respective offerirt, keineswegs aber ein verschiedener Procenten-Nachlaß oder Zuschuß bezüglich einzelner Tarifsposten angeboten werden.

5. Muß in einem Offerte bei mehreren gemeinschaftlichen Offerenten die Solidarverpflichtung derselben dem Aerar gegenüber enthalten sein.

6. Die Offerenten werden aufgefordert, die Licitations-Bedingnisse und Tarife vor Ueberreichung ihrer Offerte persönlich oder mittelst eines gehörig legitimirten Vertreters zu unterfertigen, widrigenfalls ihre Offerte als nicht vorhanden betrachtet werden müssen.

Ferner haben die Offerte die ausdrückliche Erklärung zu enthalten, daß der Offerent sich den ihm bekannt und von ihm oder seinem Machthaber unterfertigten Licitations-, respective Contracts-Bedingnissen und Tarifen unterwerfe.

7. Auf Offerte, welche den obbeschriebenen Bedingungen nicht vollkommen entsprechen, wird eben so wie auf nachträgliche, erst nach Beginn der Verhandlung überreichte Offerte, diese mögen wie immer beschaffen sein, sowie auf Anbote auf telegrafischem Wege keine Rücksicht genommen werden.

8. Jene Unternehmer, welche auf die Ueberlassung der Senkgrubenreinigung licitiren wollen, haben dem Offerte auch die Concession zur Ausübung dieses Geschäftes beizulegen, da sonst ihre Anbote gar nicht berücksichtiget werden würden.

9. Offerte, wornach Jemand unter Beziehung auf andere Offerte um Ein oder mehrere Procente besser bietet, als der ihm zur Zeit noch unbekannte Bestbieter, werden nicht beachtet.

10. Offerts-Formularien werden von der k. k. Militär-Bau-Direction in Lemberg und dem Militär-Bau-Directions-Filiale zu Stanislau ausgegeben.

Von der k. k. Militär-Bau-Direction.

Lemberg, am 7. August 1869.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.